

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΔΡΑΚΟ, Ομότιμο Καθηγητή του Εθνικού και
Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Από τον Σήφη Μπουζάκη, Ομότιμο Καθηγητή του Πανεπιστημίου Πατρών

Έφυγε από τη ζωή ο Γιώργος Δράκος, Ομότιμος Καθηγητής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Ο Γιώργος, γιος αγωνιστή της ΕΑΜικής εθνικής αντίστασης, υπήρξε ένας ξεχωριστός φίλος, ένας αγαπητός συνάδελφος, συνοδοιπόρος και συναγωνιστής της γενιάς του 1-1-4 και της δωρεάν παιδείας, ευαίσθητος, χαρισματικός και αφιερωμένος δάσκαλος με ποιητικό λόγο, ένας ενεργός και ευαίσθητος πολίτης. Πρωτοσυναντηθήκαμε στο εμβληματικό 1ο Πανσπουδαστικό Συνέδριο των Παιδαγωγικών Ακαδημιών στη Μαράσλειο, τον Γενάρη του 1967 λίγο πριν από την επιβολή της δικτατορίας. Νέοι και ανήσυχοι σπουδαστές -χωρίς «κοινωνική προίκα», «σκιάς» δασκάλους μπορούσαν να μας κάνουν οι αγρότες γονείς μας με τη βοήθεια και της δωρεάν παιδείας του Γεωργίου Παπανδρέου- βρεθήκαμε στην ιστορική Μαράσλειο για να απαιτήσουμε αγωνιστικά τον εκδημοκρατισμό και την ανωτατοποίηση των Παιδαγωγικών Ακαδημιών. Η δικτατορία που θα ακολουθήσει θα εκδικηθεί την ανήσυχη γενιά μας. Θα μειώσει τα έτη φοίτησης στις Παιδαγωγικές Ακαδημίες από 3 της μεταρρύθμισης Γ. Παπανδρέου σε 2 έτη, ενώ ο Γιώργος Δράκος και άλλοι τρεις σπουδαστές της Μαρασλείου (εμείς οι «επαρχιώτες» τη γλυτώσαμε...), τον Μάρτη του 1968, λίγο πριν πάρουν το πτυχίο τους θα αποβληθούν από όλες τις Ακαδημίες της χώρας επειδή «εμφορούνταν από κομμουνιστικά ροπάζ»...(απόφαση Μαρασλείου). Ο Γιώργος, όπως και πολλοί από τη γενιά μας, θα μεταναστεύσει στη Γερμανία, όπου θα σπουδάσει εργαζόμενος και στη συνέχεια θα υπηρετήσει με πάθος σε όλη του τη ζωή την Ειδική Αγωγή (στην αρχή στη Μαράσλειο Ακαδημία -επανήλθε εκεί που τον έδιωξαν...- και στη συνέχεια στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του ΕΚΠΑ).

Διαλεκτέ,

καρδιακέ φίλε,

αγαπημένε συνάδελφε,

είναι μεγάλη η απώλεια όχι μόνο για την οικογένειά σου, την Κατερίνα σου που στάθηκε γενναία δίπλα σου μαζί με τα υπέροχα παιδιά σου, αλλά και για όλους εμάς που είχαμε την τύχη να σε γνωρίσουμε και να σε αγαπήσουμε, ιδιαίτερα οι πολλοί νέοι επιστήμονες που με ορμή βρεθήκαμε στη Μαράσλειο αρχές της δεκαετίας του '80 αποφασισμένοι να τα αλλάξουμε όλα. Θα μας λείψεις πολύ, φίλε. Όμως, στις μνήμες μας θα ζεις πάντα.